

for Die, er, om vor Beskyttelse er tilstrækkelig til at holde en ødelæggende eller ialtfald faretruende Konkurrence fra Udlandet borte for vore Tobaksfabrikanter. Det er det, vi maa lægge Mærke til, og jeg tror, det vil være vor Opgave at søge at etablere en saadan passende Beskyttelse, der paa eengang værnere vore Tobaksfabrikanter mod en overhaandtagende Konkurrence fra Udlandets Side, samtidig med, at Konsumenterne værnnes mod en uforholdsmæssig Forbyrdelse af Varerne. Thi sætte vi Beskyttelsen saa høi, at den virker som et Monopol, det vil sige, at Beskyttelsen virker lig et Indførselsforbud, oplyser jo al Konkurrence, og jeg kan ikke tro Andet, end at det vil bevirke en Stagnation i den indenlandske Fabrikation; den vil derved komme til ganske at mangle de vækkende og vægende Impulser, som enhver passende Konkurrence altid giver. Jeg er ogsaa gaaet ud fra, at det almindelige Princip, som har været gjort gjældende overfor Beskyttelsessystemet i vor nye Toldlovgivning, maatte man saavidt mulig søge at give Anvendelse paa alle Omraader, og jeg har troet, at dette Princip var et saadant, at man bestræbte sig for, hvor det kunde gaa an, uden at skade Industrien, at tilstræbe en gradvis Formindskelse af Beskyttelsen, en Bestræbelse, der paa den anden Side altid maatte være parret med en hensynsfuld Varetagelse af vor Industris Interesser, saaledes at den intetsteds udsattes for Ødelæggelse og Undergang. Ganste vist skal jeg ikke paastaa, at man overalt i dette Lovforslag har fulgt dette Princip meget strengt. Jeg behøver i saa Henseende kun at henvise til saadanne Industrier som vore Saltværker og vore Dutenævnerier, men Undtagelserne bekræfte jo som betjendt kun Reglen, og jeg har troet, at i det Hele og Store kunde man gaa ud fra, at dette Princip, som jeg før nævnte, var det, der havde været det ledende og gjældende. Men fører jeg nu dette Princip over paa det foreliggende Spørgsmaal om Beskyttelsestolden for vore Tobaksfabriker, tror jeg neppe, at det vil finde nogen rigtig Anvendelse. Den ærede Ordfører har jo allerede i korte Træk angivet, hvorledes det forholder sig med den, nemlig at den hidtilværende Beskyttelse er $6\frac{1}{4}$ Dre pr. Pfd., at det Lovforslag, der er blevet forelagt her i sin oprindelige Skikkelse i forrige Samling, nedsatte denne Beskyttelse til 5 Dre, men at Thinget ved 2den Behandling ifjor forhøiede Beskyttelsen til 10 Dre. Den meget ærede Finanzminister har fundet denne Beskyttelse for høi og derfor stillet et Ændringsforslag iaar om atter at føre Beskyttelsen ned til de af ham oprindelig foreslaaede 5

Dre. Udvalget, til hvem dette Ændringsforslag kom, fandt vel, at en Beskyttelse af 10 Dre var temmelig rigelig, men kunde dog paa den anden Side ikke gaa saa langt ned som til 5 Dre, og et Flertal enedes derfor om at gaa en Middelvei og foreslaa Beskyttelsen sat til 8 Dre. Thinget gav imidlertid ved 2den Behandling dette Flertal Uret og gav den høitæredede Finanzminister Medhold. Nu har et Flertal i Udvalget troet ikke at kunne afviesere ved denne Afgjørelse og har æftet en ny af Thinget. Jeg vil ingenlunde paastaa, i Henhold til det Princip, jeg før omtalte, at det skulde være principstridigt eller utænkeligt, at der ikke ogsaa, fordi man tilstræbte en gradvis Formindskelse af Beskyttelsen, hvor det kunde gaa an, skulde kunne gives visse Punkter, hvor det kunde være fuldt ud forsvarligt at gaa endogsaa til en Forhøielse af den bestaaende Beskyttelse, thi der kunde jo have vist sig saadanne Forhold, at der i en vis Industrigren kunde være strømmet en saadan Overløbelse af fremmede, tildels daarligere Fabrikata ind i Landet af den Slags, hvis Hovedegenkab betegnes med det bekendte „billig und schlecht“, saa at jeg, saalænge vi overhovedet ere inde paa Beskyttelsessystemet, vilde have været den Første til at stemme for en Forhøielse. Men hvorledes forholder det sig her? Hvorledes staar det sig egentlig med den indenlandske Tobaksfabrikation? Er den virkelig udjat for Fare? Jeg vilde gjerne spørge, om Nogen kjender synderlig til mange nedlagte Fabriker eller forarmede Tobaksfabrikanter. Snarere turde jeg vist gaa ud fra, at man finder denne Industri at arbejde under særdeles gunstige Vilkaar, og at den har foitret en Maaße Rigmænd, er bekendt. Dette almindelige Indtryk skal jeg imidlertid slet ikke dvæle ved, thi det kunde jo være feilagtigt og derved villedende. Det var jo muligt, at man ved at sætte Diet paa disse enkelte Fabrikanter, der ere blevne særlig rige ved denne Industri, kunde overse mange andre Fabrikanter, som sidde i særlig trykkende Raar. Nei, jeg skal holde mig til noget Sikkrere, noget aldeles Utvivlsomt, til de tørre Tal. Der indføres som bekendt her i Landet 6,038,000 Pund raa Tobak i Blade og Stikke, og samtidig indføres af fabrikerede Tobakker 150,000 Pund Røgtobak, 21,000 Pund Skraatobak, 24,000 Pund Snustobak og, lad mig tage dem med, 60,000 Pund Cigarer, uagtet de i Virkeligheden slet ikke falde ind herunder, thi paa Cigarer er der ikke Tale om Beskyttelse enten af 5 Dre, $6\frac{1}{4}$ Dre eller, som der foreslaas her i Ændringsforslaget, 8 Dre; nei, der er Beskyttelsen hele 75 Dre pr. Pfd. Men